II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Ιουλίου 1990

σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ που αφορά συμφωνία και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ ευρωπαίων παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα

(Τα κείμενα στη γερμανική, την αγγλική, την ισπανική, τη γαλλική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(90/417/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 65,

τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή και τις έρευνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ από υπαλλήλους της Επιτροπής στις 28 και 29 Απριλίου 1988 στα γραφεία των επτά παραγωγών ΕΚΑΧ πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα,

τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 36 της συνθήκης, εκ μέρους και εξ ονόματος των μερών,

Εκτιμώντας ότι:

Η Επιτροπή κατέληξε στην άποψη ότι τα μέλη του επονομαζόμενου «Sendzimir Club», το οποίο περιλαμβάνει παραγωγούς των εν λόγω προϊόντων που υπάγονται στην ΕΚΑΧ, καθώς και Φινλανδούς και Σουηδούς, συνήψαν και έθεσαν σε εφαρμογή το 1986 συμφωνία ποσοστώσεων και τιμών η οποία αντιβαίνει στο άρθρο 65 της συνθήκης.

Με την επιστολή της, της 5ης Οκτωβρίου 1988, η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 36 της συνθήκης κάλεσε τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Οι επιχειρήσεις υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις μέχρι τις 10 Ιανουαρίου 1989, τις οποίες συμπλήρωσαν μέχρι τις 20 Μαρτίου 1989. Οι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι των ενδιαφερόμενων αυτών επιχειρήσεων υπέβαλαν επίσης προφορικές παρατηρήσεις εκ μέρους τους στην ακρόαση που έλαβε χώρα από τις 29 μέχρι τις 31 Μαΐου 1989.

Α. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I. Γενική σύνοψη

1. Οι ευρωπαίοι παραγωγοί πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα, οι οποίοι συνενώθηκαν στο επονομαζόμενο Sendzimir Club, συμμετείχαν τουλάχιστον κατά την περίοδο 1986-1988 σε:

— ρυθμίσεις ποσοστώσεων,

— εναρμονισμένες πρακτικές τιμών,

— συμφωνίες διμερούς αλληλοδιείσδυσης.

2. Λεπτομέρειες γι'αυτές τις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές, καθώς και για το ίδιο αυτό Sendzimir Club, εκτίθενται στη συνέχεια.

II. Το Sendzimir Club («Z Club»)

1. Το Z Club είναι επαγγελματική ένωση των ευρωπαίων παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα. Η ένωση αυτή φέρει την ονομασία της από τα ειδικά σχεδιασμένα χαλυβουργεία Sendzimir τα οποία αποτελούν εφεύρεση του Δρ Sendzimir και χρησιμοποιούν στις εκμεταλλεύσεις τους τα μέλη της ένωσης. Το κύριο προϊόν τους είναι λαμαρίνα ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως κάτω των 3 mm και πλάτους άνω των 500 mm.

2. Το Z Club υπήρχε ήδη στις αρχές της δεκαετίας του 1980 και την εποχή εκείνη περιελάμβανε μόνο τους κοινοτικούς παραγωγούς. Αργότερα επεκτάθηκε και στους μη κοινοτικούς παραγωγούς.

3. Από το 1982 έλαβε χώρα μια διαδικασία συγκέντρωσης, αποτέλεσμα της όλης αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, η οποία οδήγησε σε κλείσιμο επιχειρήσεων και συγχωνεύσεις στον τομέα αυτό των πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα. Ειδικότερα:

— η Ilssa-Viola, SpA έκλεισε το Φεβρουάριο του 1986,

— η Usinor SA (Châtillon) αποκτήθηκε από την Peugeot-Loire το 1984,

— η Ugine-Gueugnon SA και η Usinor SA (Châtillon) συγχωνεύθηκαν την 1η Ιουλίου 1987 και σχημάτισαν την Ugine Aciers de Châtillon et Gueugnon,

— η Terni Acciai Speciali SpA κατέστη λειτουργική την 1η Ιουλίου 1987 αφού απέκτησε τη «Società per l'Industria e l'elettricità SpA». Στις 22 Δεκεμβρίου 1987, η προκύψασα εταιρεία ανέλαβε και τις εγκαταστάσεις παραγωγής της «Terninoss SpA», και

— η British Steel Corporation άλλαξε ονομασία μετά την ιδιωτικοποίηση και έλαβε την ονομασία British Steel plc.

4. Τα σημερινά μέλη ΕΚΑΧ Z Club είναι:

— η Acerinox SA (Ισπανία),

— η ALZ NV (Βέλγιο),

— η British Steel plc (BS) (Ηνωμένο Βασίλειο),

— η Krupp Stahl AG (Γερμανία),

— η Terni Acciai Speciali, SpA (Ιταλία),

— η Thyssen Edelstahlwerke AG (Γερμανία)

και

— η Ugine Aciers de Châtillon et Gueugnon (Γαλλία).

5. Τα μη ΕΚΑΧ μέλη είναι:

— η Outokumpu OY (Φινλανδία)

και

— η Avesta AB (Σουηδία).

6. Το Z Club δεν έχει ορισμένο διοικητικό συμβούλιο αλλά μία εναλλασσόμενη γραμματεία. Οι συνεδριάσεις του Z Club έχουν ή είχαν κατά τα χρόνια που ενδιαφέρουν, γενικά τις ακόλουθες μορφές:

6.1. Συνεδριάσεις των προέδρων ή των επικεφαλής αντιπροσωπειών (δηλαδή των σπουδαιότερων εκπροσώπων των συγκεκριμένων εταιρειών).

6.2. Συνεδριάσεις των εμπορικών διευθυντών ή των υπαλλήλων ίδιας κατηγορίας.

6.3. Συνεδριάσεις «εμπειρογνωμόνων», συχνά των διευθυντών εξαγωγών ή άλλων υπαλλήλων χαμηλότερης θέσης από αυτήν του εμπορικού διευθυντή.

7. Όλες αυτές οι συνεδριάσεις οργανώθηκαν είτε από το Z Club είτε στα πλαίσια ευρύτερων ενώσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα όπως η Eurofer ή η Fine Steels Club.

8. Η Eurofer, Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία των Βιομηχανιών Σιδήρου και Χάλυβα, ιδρύθηκε στα τέλη του 1976 από επαγγελματικές ενώσεις και εταιρείες της κοινοτικής βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, ως διάδοχος του «Club des Sidérurgistes», που αποτέλεσε μια αποτυχημένη μορφή συνεργασίας με τα ίδια περίπου μέλη.

9. Μεταξύ των σκοπών της Eurofer συγκαταλέγονται:

α) η συνεργασία μεταξύ των εθνικών ενώσεων και επίσης μεταξύ των κοινοτικών επιχειρήσεων άνθρακα και χάλυβα, ώστε να αντιπροσωπεύονται τα συμφέροντά τους ενώπιον της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άλλων διεθνών οργανισμών·

β) η πραγματοποίηση μελετών και η ανάληψη δράσης για την αρμονική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Βιομηχανίας Σιδήρου και Χάλυβα.

10. Το άρθρο 48 της συνθήκης ΕΚΑΧ αναγνωρίζει το δικαίωμα των επιχειρήσεων να συνιστούν ενώσεις. Η συμμετοχή σ'αυτές πρέπει να είναι ελεύθερη και οι ενώσεις αυτές δύνανται ν'ασκούν οποιαδήποτε δραστηριότητα που δεν είναι αντίθετη προς τις διατάξεις της συνθήκης ή προς τις αποφάσεις ή συστάσεις της Επιτροπής. Άλλα άρθρα προβλέπουν επίσης διαβουλεύσεις της Επιτροπής με τις ενώσεις, ειδικότερα προκειμένου για τη θέσπιση μέτρων που επηρεάζουν τις τιμές και την παραγωγή (άρθρα 46, 58 και 61). Η Eurofer διαδραμάτισε ενεργό ρόλο κατά την περίοδο της «έντονης κρίσης» (βλέπε παρακάτω τμήμα III).

11. Η Eurofer διαθέτει πολλές επιτροπές και ομάδες κατά προϊόν όπως η ονομαζόμενη CDAS («Comité de Direction Aciers Spéciaux») στην οποία συμμετέχουν παραγωγοί ειδικών τύπων χάλυβα. Συχνά, πραγματοποιούνται συνεδριάσεις του Z Club με την ευκαιρία συνεδριάσεων της CDAS.

12. Το Fine Steels Club είναι μια άλλη ένωση παραγωγών ειδικού χάλυβα η οποία προϋπήρξε της Eurofer και περιλαμβάνει όχι μόνο παραγωγούς ΕΚΑΧ αλλά και άλλους ευρωπαίους παραγωγούς (σουηδούς, φινλανδούς, αυστριακούς, κ.λπ.). Συνεδριάσεις του Z Club λαμβάνουν επίσης χώρα και με την ευκαιρία συνεδριάσεων του Fine Steels Club.

III. Η κρίση της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα

1. Η ευρωπαϊκή βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα αντιμετώπισε πτώση της ζήτησης η οποία προκάλεσε προβλήματα υπερβολικής προσφοράς και πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας και είχε ως συνέπεια χαμηλές τιμές από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 έως το 1986, με τις φυσιολογικές βέβαια διακυμάνσεις μεταξύ των διαφόρων προϊόντων χάλυβα.

2. Η Επιτροπή, με βάση το άρθρο 57 της συνθήκης, υιοθέτησε το ονομαζόμενο «Plan Simonet» την 1η Ιανουαρίου 1977 με το οποίο κάθε εταιρεία ανέλαβε μονομερώς και εκουσίως έναντι της Επιτροπής την υποχρέωση να προσαρμόζει την προσφορά της στα επίπεδα που προτείνει η επιτροπή κάθε τετράμηνο στο πρόγραμμά της.

Το σχέδιο ανέφερε: «Σε οποιαδήποτε τέτοια κρίσιμη κατάσταση, η Επιτροπή αναμένει ότι οι επιχειρήσεις θα επιδείξουν αλληλεγγύη, και θα προσαρμόσουν την παραγωγή τους ή τις παραδόσεις τους στις παραπάνω ενδεικτικές ποσότητες και ότι για το σκοπό αυτό θα έλθουν σε χωριστές συνεννοήσεις με την Επιτροπή. Κατά το σχεδιασμό και εφαρμογή

των παραπάνω μέτρων, η Επιτροπή θα συμβουλεύεται τις εμπορικές ενώσεις και τις οργανώσεις των εργαζομένων, των καταναλωτών και των μετόχων. Η Επιτροπή θα εξασφαλίζει ότι η αναγνώριση οποιουδήποτε ρόλου σ'αυτές τις εμπορικές ενώσεις και τις άλλες οργανώσεις, κατά τον χρόνο εφαρμογής των μέτρων, είναι συμβιβάσιμη με τη συνθήκη ΕΚΑΧ γενικά και, ειδικότερα, με τους κανόνες ανταγωνισμού».

3. Το σύστημα αυτό αποδείχθηκε ανεπαρκές ως προς το στόχο σταθεροποίησης της αγοράς και έτσι το 1978 άρχισε να ισχύει το «Πρώτο σχέδιο Davignon». Το νέο αυτό καθεστώς συμπλήρωσε τις μονομερείς εκούσιες δεσμεύσεις με ενδεικτικές και ελάχιστες τιμές καθώς και με εξωτερική προστασία δηλαδή, τη θέσπιση εκούσιων περιορισμών εξαγωγών που συμφωνήθηκαν με τρίτες χώρες, τιμών αναφοράς εισαγωγών και αυστηρότερη εφαρμογή των μέτρων αντιντάμπινγκ της ΕΚΑΧ. Τα εξωτερικά αυτά μέτρα βρίσκονταν σε συμφωνία με το συναινετικό πλαίσιο κατανομής των βαρών στο οποίο κατέληξαν τα κράτη μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ) το 1977.

4. Παρόλα αυτά τα μέτρα, η κατάσταση στην αγορά σιδήρου και χάλυβα εξακολούθησε να επιδεινώνεται και στις 31 Οκτωβρίου 1980 η Επιτροπή ενέκρινε την απόφαση αριθ. 2794/80/ΕΚΑΧ [1] με την οποία κρίθηκε ότι υφίστατο κατάσταση «έκδηλης κρίσεως» σύμφωνα και με το άρθρο 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Δυνάμει της αποφάσεως αυτής, επιβλήθηκαν από την Επιτροπή αναγκαστικές ποσοστώσεις παραγωγής αλλά όχι για τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο της απόφασης αυτής. Τα μέτρα αυτά επεκτάθηκαν με τις αποφάσεις αριθ. 1831/81/ΕΚΑΧ [2], αριθ. 1696/82/ΕΚΑΧ [3], αριθ. 2177/83/ΕΚΑΧ [4], αριθ. 234/84/ΕΚΑΧ [5] και αριθ. 3485/85/ΕΚΑΧ [6].

5. Αυτό το καθεστώς για την καταπολέμηση της κρίσης που επέβαλε η Επιτροπή, μπορεί να συνοψιστεί στα ακόλουθα:

Η Επιτροπή καθόρισε ένα γενικό στόχο της κοινοτικής παραγωγής για κάθε τετράμηνο για διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων, και σε κάθε επιχείρηση αναγνωριζόταν μια αναγκαστική ποσόστωση παραγωγής για τις παραδόσεις της εντός της κοινοτικής αγοράς, γνωστή ως το μερίδιό της από το «μεγάλο Ι» δηλαδή την κοινοτική αγορά.

6. Η Επιτροπή ενέκρινε επίσης την απόφαση αριθ. 3483/82/ΕΚΑΧ [7] για τη θέσπιση ενός καλούμενου «συστήματος επιτηρήσεως», κατά το οποίο κάθε επιχείρηση υποχρεούται να δηλώνει τις παραδόσεις της κατά χώρα στην Επιτροπή. Επίσης, εγκρίθηκε η απόφαση αριθ. 3717/83/ΕΚΑΧ [8] με την οποία απαιτείτο η εγχείριση πιστοποιητικού παραγωγής και συνοδευτικών εγγράφων σε κάθε παράδοση.

7. Ο τομέας των πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα αντιμετώπισε και αυτός τις συνέπειες της γενικής κρίσης της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα. Ωστόσο, το προϊόν αυτό, καθώς και ορισμένα άλλα ειδικά προϊόντα, ουδέποτε περιλήφθηκε στις κατηγορίες προϊόντων του καθεστώτος του άρθρου 58.

8. Παρόλα αυτά, στελέχη της Επιτροπής συμμετείχαν σε ορισμένες συναντήσεις με κοινοτικούς παραγωγούς πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα μεταξύ του 1980 και 1982 με σκοπό να εκτιμηθεί η κατάσταση του προϊόντος αυτού, το οποίο μόνο εφόσον το πλάτος του υπερβαίνει τα 500 mm εμπίπτει στη συνθήκη ΕΚΑΧ, και να επιχειρηθεί η εξεύρεση λύσης για τη βελτίωση των συνθηκών της αγοράς.

IV. Ιστορικό (Ι) της συμφωνίας του 1983

1. Για να συμπληρωθεί η συνοπτική παρουσίαση του ιστορικού της συμφωνίας του 1986 που αποτελεί το θέμα της παρούσας απόφασης, είναι απαραίτητο να αναφερθεί η συμφωνία του 1983 και ορισμένες διμερείς συμφωνίες. Οι επαφές με στελέχη της Επιτροπής, που αναφέρθηκαν συνοπτικά παραπάνω, δεν κατέληξαν σε συγκεκριμένα αποτελέσματα, αλλά οι κοινοτικοί παραγωγοί συνέχισαν να συναντώνται ιδία πρωτοβουλία.

2. Ωστόσο, μόνο στις 13 Ιανουαρίου 1983 υπογράφηκε η επίσημη «Συμφωνία για ένα σύστημα αυτοπεριορισμού των παραδόσεων και παραγωγής πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως». Οι επιχειρήσεις που υπέγραψαν τη συμφωνία (παράρτημα Ι της συμφωνίας) ήταν:

— ALZ NV,
— British Steel Corporation,
— Ilssa-Viola SpA,
— Industria Acciai Inossidabili SpA,
— Krupp Stahl AG,
— Peugeot-Loire SA,
— Terninos SpA,
— Thyssen Edelstahlwerke AG,
— Ugine-Gueugnon SA,
— Usinor SA.

3. Στις 17 Ιανουαρίου 1983, ο αρμόδιος για τις βιομηχανικές υποθέσεις επίτροπος, κ. Davignon, και για την πολιτική ανταγωνισμού κ. Andriessen, συνυπέγραψαν επιστολή προς την Eurofer με την οποία υπενθυμίζονται στις επιχειρήσεις και την ίδια την Eurofer οι υποχρεώσεις που υπέχουν σύμφωνα με τη συνθήκη. Ειδικότερα, οι δύο αυτοί επίτροποι σημείωναν ότι οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις τους δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα μέτρα για την καταπολέμηση της κρίσης που επιβάλλει η Επιτροπή ως πρόσχημα για την σύσταση Cartels ή τη λήψη αποφάσεων αντίθετων προς τη συνθήκη, και ειδικότερα προς το άρθρο 65.

4. Αντίγραφο της συμφωνίας του 1983 διαβιβάστηκε στο τέλος Ιανουαρίου 1983 στο γραφείο του επιτρόπου Davignon, καθώς και σε ορισμένους υπαλλήλους της Επιτροπής. Εντούτοις, οι υπογράφουσες τη συμφωνία εταιρείες, δεν υπέβαλαν αίτηση στην Επιτροπή για την έγκριση αυτής της συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

(1) ΕΕ αριθ. L 291 της 31. 10. 1980, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1981, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 191 της 1. 7. 1982, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 208 της 31. 7. 1983, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 29 της 1. 2. 1984, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 340 της 18. 12. 1985, σ. 5.
(7) ΕΕ αριθ. L 370 της 29. 12. 1982, σ. 1.
(8) ΕΕ αριθ. L 373 της 31. 12. 1983, σ. 9.

5. Η Eurofer απάντησε στις 8 Φεβρουαρίου 1983 στην επιστολή των επιτρόπων της 17ης Ιανουαρίου 1983 και ανέφερε ότι η Επιτροπή ενημερωνόταν πάντοτε για τις δραστηριότητές της και εναπόκειτο στην Επιτροπή να εκτιμήσει αν οι δραστηριότητες αυτές αντέβαιναν στη συνθήκη.

6. Οι υπογράφουσες τη συμφωνία επιχειρήσεις ήλθαν σε επαφή με τις δύο σουηδικές και ολλανδικές επιχειρήσεις, Avesta και Outokumpu, σε μια προσπάθεια να πείσουν αυτές να συμμετάσχουν στη συμφωνία. Οι δύο αυτές επιχειρήσεις προέβαλαν αντιρρήσεις στις προτάσεις των κοινοτικών παραγωγών και αναφέρθηκε από τις κοινοτικές εταιρείες ότι η Avesta προέβαλε ότι δεν θα γινόταν δεκτή η συμμετοχή της στη συμφωνία αυτή για «νομικούς λόγους».

7. Η συμφωνία του 1983 έληξε τυπικά στις 30 Ιουνίου 1983, μετά από λιγότερο από έξι μήνες ισχύος.

V. Ιστορικό (II) της περιόδου 1984 – 1986

1. Παρά την αποτυχία της συμφωνίας του 1983 και τις διαφωνίες που ανέκυψαν μεταξύ των παραγωγών, το Z Club συνέχισε τις δραστηριότητές του σε κανονική βάση.

2. Η British Steel ανέλαβε την πρωτοβουλία για τη διεξαγωγή στις 27 Φεβρουαρίου 1984 στο Düsseldorf μιας συνεδρίασης του Z Club. Η British Steel πρότεινε «συνεργασία επί των τιμών», και, ως δεύτερο στάδιο μια νέα συμφωνία επί των ποσοτήτων παρόμοια με τη συμφωνία του 1983.

3. Η κατάσταση της αγοράς σιδήρου και χάλυβα συνέχισε να επιδεινώνεται στην Κοινότητα κατά τα έτη 1984/85.

4. Παρά το γεγονός ότι οι περισσότεροι ευρωπαίοι παραγωγοί παρουσίασαν ζημίες στα ανοξείδωτα πλατέα προϊόντα, για ορισμένο χρονικό διάστημα το Z Club αντιμετώπισε δυσκολίες για την επίτευξη συναίνεσης. Συνεδριάσεις του Z Club έλαβαν χώρα κανονικά και καταβλήθηκαν συχνές προσπάθειες για την αύξηση των τιμών κατά την περίοδο 1984/85.

5. Λόγω της επιδείνωσης της κατάστασης της αγοράς αφενός και των δυσχερειών επίτευξης πολυμερούς συμφωνίας αφετέρου, οι παραγωγοί κατέληξαν το 1985 στη σύναψη «συμφωνιών αλληλοδιείσδυσης» σε διμερή βάση (χώρα με χώρα).

6. Η Επιτροπή κατέχει αποδείξεις ότι οκτώ διμερείς συμφωνίες συνήφθησαν στις αρχές του 1986. Έξι από αυτές συνήφθησαν μεταξύ κοινοτικών παραγωγών και παραγωγών της Φινλανδίας και της Ισπανίας, και ήταν γνωστές στα κοινοτικά στελέχη που ασχολούνταν με τις χώρες αυτές (βλέπε τμήμα V σημείο 12 παρακάτω).

7. Σύμφωνα με τις διμερείς συμφωνίες αλληλοδιείσδυσης οι παραγωγοί κάθε συγκεκριμένης χώρας συμφωνούν να εξάγεται προς την άλλη χώρα μια ανώτατη ετήσια ποσότητα και αντιστρόφως.

8. Η Ισπανία κατέστη μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Ιανουαρίου 1986 αλλά η πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας προέβλεψε μεταβατική ρύθμιση διάρκειας τριών ετών (1986—1988) για τον τομέα του σιδήρου και του χάλυβα ώστε να δοθεί η δυνατότητα αναδιάρθρωσης η οποία περιλαμβάνει περιορισμό των εξαγωγών σιδήρου και χάλυβα προς τις άλλες κοινοτικές χώρες. Η συνολική ποσότητα προϊόντων σιδήρου και χάλυβα που επιτρεπόταν να εξάγεται προς την λοιπή Κοινότητα από την Ισπανία έπρεπε να αποφασίζεται από το Συμβούλιο Υπουργών για καθένα από τα έτη αυτά.

9. Η Φινλανδία και η Σουηδία υπάγονται σε όλες αυτές τις χρονικές περιόδους στην εξωτερική κοινοτική πολιτική στον τομέα του σιδήρου και του χάλυβα.

Μεταξύ των χωρών αυτών και της Κοινότητας ανταλλάσσονται κάθε έτος επιστολές οι οποίες προέβλεπαν τους περιορισμούς των εξαγωγών από το 1978.

10. Από το 1978 και σύμφωνα με την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, η ίδια αρχή ίσχυε και για τις τρεις αυτές χώρες, τη Φινλανδία, την Ισπανία και τη Σουηδία: η διατήρηση των παραδοσιακών εμπορικών ροών, που στη πράξη σημαίνει ότι οι εξαγωγές σιδήρου και χάλυβα προς την Κοινότητα θα έπρεπε να διατηρηθούν στα προηγούμενα επίπεδα και δεν επιτρέπονταν μεταβολές της κατανομής κατά περιφέρεια, του μεριδίου εξαγωγών κατά προϊόν ή του χρόνου(η έτσι ονομαζόμενη «τριπλή ρήτρα»).

11. Κατά το 1984 και 1985 η Acerinox, Avesta και Outokumpu αντιμετώπισαν μη φυσιολογικές καθυστερήσης απόκτησης αδειών εισαγωγής σε ορισμένα από τα κράτη μέλη (ιδιαίτερα τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία) παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με του κανόνες της GATT οι άδειες αυτές πρέπει να δίδονται αυτόματα. Τα προαναφερόμενα κράτη μέλη αντέτειναν ότι οι τρεις εν λόγω εταιρείες δεν τήρησαν την «τριπλή ρήτρα» που είχε συμφωνηθεί στις ανταλλαγές επιστολών μεταξύ της Κοινότητας και των κυβερνήσεών τους.

12. Τα αρμόδια για τις σχέσεις με τις χώρες αυτές στελέχη της Επιτροπής έφεραν το θέμα αυτό στις συζητήσεις τους με τους εκπροσώπους των συγκεκριμένων αυτών κυβερνήσεων (Φινλανδία, Ισπανία και Σουηδία). Επειδή οι κυβερνήσεις αυτές δεν είχαν τη νομική δυνατότητα να επιβάλουν επίσημες ποσοστώσεις εξαγωγών στις επιχειρήσεις των χωρών τους, προτάθηκε να έλθουν οι επιχειρήσεις αυτές σε επαφή με τις εταιρείες των κρατών μελών τα οποία είχαν προβεί στην καταγγελία, ώστε να επιλυθεί το πρόβλημα μέσα στα πλαίσια της ανταλλαγής επιστολών.

13. Τα στελέχη της Επιτροπής ουδέποτε πρότειναν την προσχώρηση των Acerinox, Avesta ή Outokumpu σε οποιαδήποτε πολυμερή συμφωνία.

VI. Η πολυμερής συμφωνία του 1986, αντικείμενο της παρούσας απόφασης

1. Μέχρι το χρόνο σύγκλησης του Z Club στο Παρίσι στις 15 Απριλίου 1986, ήταν ορατή μια νέα επίσημη συμφωνία. Έπρεπε να αντιμετωπιστούν μόνο ορισμένες τεχνικές λεπτομέρειες.

2. Στις 16 Μαΐου 1986 στο Düsseldorf υπογράφηκε μια «Συμφωνία επί εκουσίου συστήματος περιορισμού των παραδόσεων πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα».

3. Οι κύριες διατάξεις της συμφωνίας ήταν:

α) προϊόντα υποκείμενα στη συμφωνία:

— πλατέα προϊόντα ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα σε ρόλους και φύλλα (λαμαρίνες) κομμένα από ρόλους, πλατέα και στενές λωρίδες χωρίς περιορισμό πλάτους ή πάχους,

— βασικά και μη προϊόντα,

— παραδόσεις για επανέλαση,

— εκτός KBR [KBR = κατεργασία φύλλων (λαμαρινών) ή πλατέα προϊόντα ψυχρής ελάσεως πλάτους μεγαλύτερου των 63″ (1 600 mm), πάχους από 3 έως 7 mm]·

β) αγορές υποκείμενες σε ποσοστώσεις παραδόσεων:

— Αυστρία,
— Βέλγιο/Λουξεμβούργο,
— Δανία,
— Ιρλανδία,
— Φινλανδία,
— Γαλλία,
— Γερμανία,
— Ελλάδα,
— Ιταλία,
— Μάλτα,
— Κάτω Χώρες,
— Νορβηγία,
— Πορτογαλία,
— Ισπανία,
— Σουηδία,
— Ελβετία,
— Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι 17 αυτές αγορές θεωρούμενες από κοινού, αναφέρονται ως «μεγάλο C»· οι αγορές θεωρούμενες χωριστά αναφέρονται ως «μικρό c»·

γ) κατάρτιση στατιστικών του Z Club και τριμηνιαίων εκτιμήσεων του επιπέδου ζήτησης·

δ) ισχύς της ψήφου κάθε μέλους του Z Club: 75 % του μεριδίου αγοράς του στη συγκεκριμένη αγορά συν 25 % της σχετικής θέσης του στο σύνολο του καλυπτόμενου από τη συμφωνία εδάφους·

ε) καθορισμός ποσοστώσεων παραδόσεων:

— «μεγάλο C» ποστώσεων σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

(επί τοις %)

Συμμετέχουσες εταιρείες	«Μεγάλο C»	Ποσόστωση παράδοσης
Γερμανία	27,832	
— Krupp Stahl		17,887
— TEW		9,944
Βέλγιο	6,152	
ALZ		6,152
Ισπανία	7,329	
Acerinox		7,329
Φινλανδία	6,072	
Outokumpu		6,072
Γαλλία	18,843	
— Ugine-Gueugnon		11,430
— Usinor Châtillon		7,416
Ιταλία	18,671	
— IAI		9,335
— Terninoss		9,335
Ηνωμένο Βασίλειο	8,282	
BSC		8,282
Σουηδία	6,820	
Avesta		6,820
Σύνολο	100,000	100,000

Τα ποσοστά αυτά ποσοστώσεων «μεγάλου C» μετατρέπονται σε ποσοστώσεις ποσοτήτων «μεγάλου C» ανά τρίμηνο με βάση τις εκτιμήσεις ζήτησης της αγοράς που περιγράφονται παραπάνω.

— «μικρό c»: οι τριμηνιαίες ποσοστώσεις καθορίζονται με βάση τις αντίστοιχες τριμηνιαίες εκτιμήσεις της αγοράς και την παρακάτω ρήτρα:

Βασικός πίνακας «μικρού c» (πίνακας 11 της 15ης Μαΐου 1986)

(σε τόνους)

	Γερμανία	Βέλγιο/ Λουξεμβούργο	Ισπανία	Φινλανδία	Γαλλία	Ιταλία	Ηνωμένο Βασίλειο	Σουηδία	Σύνολο
Γερμανία	18 009	1 424	1 102	906	2 881	1 506	1 065	1 577	28 500
Βέλγιο/ Λουξεμβούργο	443	563	23	136	462	425	130	80	2 269
Ισπανία	551	271	3 515	100	391	33	36	70	4 967
Φινλανδία	176	96	87	1 454	108	6	32	268	2 207
Γαλλία	956	765	501	212	8 781	903	531	12 808	
Ιταλία	1 410	1 249	581	522	1 954	12 622	394	408	19 060
Ηνωμένο Βασίλειο	1 106	465	73	204	1 153	339	5 158	434	8 939
Σουηδία	601	190	75	358	347	7	15	1 610	3 205
Κάτω Χώρες	908	484	206	452	610	523	153	409	3 744
Ιρλανδία									
Δανία									
Ελλάδα	823	98	281	563	362	384	252	808	3 571
Αυστρία	516	—	30	284	155	416	—	346	1 744
Πορτογαλία	90	215	287	46	150	131	169	—	1 088
Μάλτα	40	—	31	—	33	—	—	—	104
Νορβηγία	219	27	70	183	78	—	—	189	766
Ελβετία	1 019	100	322	449	769	756	44	234	3 693
	26 902	5 947	7 085	5 869	18 214	18 048	8 006	6 592	96 663

στ) τα μερίδια «μικρού c» διορθώθηκαν ανάλογα με περιπτώσεις προηγουμένων διμερών συμφωνιών για τις ποσότητες·

ζ) εφαρμογή ενός σύγχρονου συστήματος για τις αντισταθμίσεις, μεταφορές, ανταλλαγές και αγορές ποσοστώσεων·

η) θέσπιση ενός συστήματος προστίμων:

— για το πρώτο τρίμηνο της συμφωνίας επιβλήθηκε πρόστιμο 125 Ecu για την παράδοση σε κάθε αγορά «μικρού c» καθ' υπέρβαση του 3 % ή των 40 τόνων κατά τρίμηνο όσο μεγαλύτερη και αν ήταν (5 % ή 65 τόνοι κατά τρίμηνο για την ALZ) από τις συμφωνηθείσες ποσοστώσεις. Για τις υπερβαίνουσες το όριο παραδόσεις στην αγορά του «μεγάλου C) επιβλήθηκε πρόστιμο 125 Ecu ανά τόνο,

— από το δεύτερο τρίμηνο και εφεξής τα πρόστιμα αυξήθηκαν σε 250 Ecu ανά τόνο,

— προβλέφθηκε πρόστιμο 250 Ecu ανά τόνο για τις μη δηλωθείσες παραδόσεις ποσοτήτων·

θ) υποχρέωση κατάθεσης εγγύησης με τη μορφή γραμματίων ή τραπεζικών εγγυήσεων·

ι) Η «τιμολογιακή πλευρά» περιγράφηκε στη συμφωνία ως εξής:

«η αποτελεσματική εφαρμογή της συμφωνίας θα επιτρέψει τη βαθμιαία σταθεροποίηση των τιμών στην αγορά του «μεγάλου C». Οι σχετικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από τα μέλη του Sendzimir Club κατά τις περιοδικές συνεδριάσεις τους και η προσχώρηση στις αποφάσεις αυτές κρίνεται ως ουσιώδες σημείο της συμφωνίας αυτής».

Στην πράξη, τα μέλη συνέστησαν μια επιτροπή τιμών για το σκοπό αυτό·

κ) την εφαρμογή της συμφωνίας θα αναλάμβανε η γραμματεία του Z Club «σε στενή συνεργασία» με την Eurofed. Συστάθηκε επίσης μια επιτροπή προβλέψεων αγοράς και μια επιτροπή διαιτησίας αγοράς·

λ) η διάρκεια της συμφωνίας ορίστηκε σε δώδεκα μήνες. Το τέταρτο τρίμηνο του 1986 (μεταβατική περίοδος) και τα πρώτα τρία τρίμηνα του 1987.

4. Οι επιχειρήσεις που υπέγραψαν τη συμφωνία ήταν:

— ALZ NV,
— Outokumpu OY,
— Usinor Châtillon SA,
— British Steel Corporation plc,
— Industria Acciai Inox SpA,
— Krupp Stahl AG,
— Terninoss-Acciai Inossidabili SpA,
— Acerinox SA,
— Avesta AB,
— Thyssen Edelstahlwerke AG
και
— Ugine-Gueugnon SA.

5. Στην επόμενη συνεδρίαση του Z Club στο Παρίσι στις 3 Ιουλίου 1986, άρχισε η εφαρμογή της συμφωνίας: έλεγχος των καταθέσεων εγγυήσεων, συζήτηση των «μικρών c» και συνεργασία για τον καθορισμό των τιμών (συμφωνία να συζητηθούν οι ελάχιστες τιμές που θα έπρεπε να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1987.

6. Στις 21 Οκτωβρίου 1986, η Επιτροπή εμπειρογνωμόνων του Z Club συνεδρίασε στις Βρυξέλλες για να καθορίσει τη μέθοδο υπολογισμού που θα χρησιμοποιείτο για το τέταρτο τρίμηνο του 1986 και το πρώτο τρίμηνο του 1987, τον ορισμό του ψυχρής ελάσεως υλικού, πως θα ερμηνευθούν οι έμμεσες παραδόσεις και άλλα τεχνικά θέματα.

7. Την 1η Οκτωβρίου 1986, ημέρα ενάρξεως της ισχύος της συμφωνίας, όλα τα μέλη προέβησαν σε αύξηση των τιμών και ανακοινώθηκε και περαιτέρω αύξηση για την 1η Ιανουαρίου 1987.

8. Οι συμμετέχουσες εταιρείες δεν υπέβαλαν αίτηση στην Επιτροπή για την έγκριση αυτής της συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

9. Οι εταιρείες ζήτησαν από τους εκπροσώπους της Eurofer να αποστείλουν αντίγραφο της συμφωνίας του 1986 στον αρμόδιο για τις βιομηχανικές υποθέσεις επίτροπο και ορισμένα στελέχη της διεύθυνσης σιδήρου και χάλυβα (γενική διεύθυνση III). Η δήλωση αυτή δεν είχε συνέχεια (βλέπε σημεία 10 και 14 παρακάτω).

10. Εκπρόσωπος της Eurofer επιχείρησε τον Ιούνιο του 1986 να παραδώσει αντίγραφο της συμφωνίας σε υψηλά ιστάμενο στέλεχος της διεύθυνσης σιδήρου και χάλυβα, το οποίο όμως αρνήθηκε να δεχθεί το αντίγραφο αυτό και προειδοποίησε ότι η Επιτροπή δεν ήταν δυνατό να ανεχθεί οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ παραγωγών αντίθετη προς το άρθρο 65.

11. Ο Sir Robert Scholey, πρόεδρος της British Steel (και τότε επίσης πρόεδρος της Eurofer), έστειλε επιστολή με ημερομηνία 29 Μαΐου 1986 προς τον αντιπρόεδρο Narjes, στην οποία ανέφερε: «Θα ενθυμείσθε ότι στην πρόσφατη συνεδρίασή μας στο Düsseldorf ανακοίνωσα την ολοκλήρωση συμφωνίας μεταξύ των παραγωγών ανοξείδωτου χάλυβα».

12. Ο αντιπρόεδρος Narjes απάντησε με τέλεξ της 17ης Ιουνίου 1986 στο οποίο δεν αναφερόταν στη συμφωνία αλλά σημείωνε: «... στο τέλος του 1984, είχε ήδη υποβληθεί πρόταση προς τους παραγωγούς να εξεταστούν τα προβλήματα του τομέα και οι πιθανές λύσεις τους από κοινού με την Επιτροπή».

13. Ο Sir Robert Scholey έστειλε και μια άλλη επιστολή προς τον αντιπρόεδρο Narjes με ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 1986 στην οποία αναφερόταν: «Στην αρχή του έτους αυτού σας απέστειλα αντίγραφο της συμφωνίας...».

14. Ο Αντιπρόεδρος Narjes απάντησε στις 5 Ιανουαρίου 1987 λέγοντας: «... Δεν ενθυμούμαι να έλαβα εκ μέρους σας αντίγραφο συμφωνίας σχετικά με τον ανοξείδωτο χάλυβα. Η επιστολή σας δεν περιγράφει λεπτομερώς τη συμφωνία στην οποία αναφέρεσθε, αλλά πρέπει να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να εγκρίνει καμία συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, η οποία είναι αντίθετη προς τις αρχές του άρθρου 65 της συνθήκης των Παρισίων...».

15. Η British Steel ισχυρίζεται ότι ουδέποτε διαβίβασε την επιστολή αυτή προς τα άλλα μέλη του Club διότι απευθυνόταν προς τον Sir Robert ως πρόεδρο της British Steel και όχι ως πρόεδρο της Eurofer.

Επιπλέον, η British Steel προβάλλει ότι εφόσον ο αντιπρόεδρος Narges χαρακτήρισε «εμπιστευτική» την επιστολή του, επιθυμούσε να την τηρήσουν ως τέτοια.

16. Η British Steel ισχυρίζεται ακόμη ότι μετά την επιστολή αυτή έφερε το θέμα της νομιμότητας της συμφωνίας ενώπιον του Z Club. Ο προεδρεύων του Z Club εξουσιοδοτήθηκε από τα μέλη του να εξετάσει από κοινού με την Επιτροπή το θέμα της νομιμότητας.

17. Οι συμμετέχουσες στις διαδικασίες αυτές επιχειρήσεις δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία με τα οποία να αποδεικνύεται ότι είχε ζητηθεί οποιαδήποτε άδεια από την Επιτροπή.

VII. **Παράταση της συμφωνίας του 1986**

1. Στις 16 Μαΐου 1987, οι επιχειρήσεις που υπέγραψαν τη συμφωνία του 1986 (βλέπε τμήμα VI σημείο 4), υπέγραψαν παράταση της συμφωνίας μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1989, ενώ η ALZ υπέγραψε μόνο για την περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988.

2. Τα μέλη του Z Club ισχυρίζονται ότι απέστειλαν αντίγραφο της παράτασης σε στελέχη της διεύθυνσης χάλυβα της γενικής διεύθυνσης III. Δεν κατέστη δυνατό να εξακριβωθεί η αλήθεια του ισχυρισμού αυτού. Δεν ανέφεραν τούτο στο στέλεχος που αναφέρεται στο τμήμα VI σημείο 10 και το οποίο αρνήθηκε να δεχθεί τη συμφωνία του 1986 και ειδοποίησε τον εκπρόσωπο της Eurofer.

3. Η κατάσταση της αγοράς των πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα βελτιώθηκε σημαντικά κατά το 1987. Η Eurofer, σε έκθεση για τους ειδικούς χάλυβες της 6ης Νοεμβριου 1987, ανέφερε: «Η ορθή λειτουργία του Z Club υπό την αιγίδα της Eurofer υποβοηθείται και από την έντονη ζήτηση υλικών ψυχρής ελάσεως.

Οι ποσοτικές προβλέψεις που έγιναν για το πρώτο ήμισυ του έτους 1988 δεν δείχνουν εξασθένιση της αναμενόμενης ζήτησης, σε σύγκριση με την "άνθιση" που παρατηρήθηκε το 1987».

4. Η έκθεση αυτή της Eurofer επιβεβαιώνει επίσης τις εναρμονισμένες τιμολογιακές πρακτικές του Z Club:

«Όσον αφορά τις τιμές, οι αυξήσεις που καθορίστηκαν για το τέταρτο τρίμηνο του 1987 επιτεύχθηκαν σε μεγάλο βαθμό. Όλα τα μέλη του Z Club αναφέρουν τώρα μια ιδιαίτερα ικανοποιητική αντίδραση εκ μέρους της αγοράς ως προς την αύξηση των τιμών κατά 7 % για τούς ωστενιτικούς χάλυβες και 5 % για τους φερριτικούς χάλυβες που αποφασίστηκε για τις παραδόσεις τους κατά το πρώτο τρίμηνο του 1988.

Το ικανοποιητικό αυτό αποτέλεσμα εξασφαλίστηκε κατά κύριο λόγο χάρη στη βελτίωση του συντονισμού και τις άμεσες επαφές μεταξύ μελών της επιτροπής τιμών.

Πρόσθετες αυξήσεις τιμών θα καταστούν, συνεπώς, αναγκαίες για να αντισταθμιστεί η αύξηση των μετάλλων, τα δε μέλη του Z Club θα εξετάσουν περαιτέρω αυξήσεις των τιμών τους κατά 4 έως 5% την 1η Απριλίου 1988».

5. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1987 έλαβε χώρα στο Μιλάνο συνεδρίαση του Z Club στην οποία οι εκπρόσωποι όλων των μερών που υπέγραψαν τη συμφωνία ήταν παρόντες, καθώς και δύο εκπρόσωποι της Eurofer. Τα κύρια θέματα συζήτησης ήταν:

— η κατανομή των ποσοστώσεων του «μεγάλου C» και του «μικρού c» για το τέταρτο τρίμηνο του 1987 και τα τρία πρώτα τρίμηνα του 1988,

— συζήτηση για το μέλλον των διμερών συμφωνιών: οι ιταλικοί σουηδικοί, φινλανδικοί και βελγικοί επιχειρηματικοί όμιλοι εξέφρασαν τις προθέσεις τους να μην συνάψουν διμερείς συμφωνίες, ο γερμανικός επιχειρηματικός όμιλος εξέφρασε την επιθυμία να συνάψει διμερείς συμφωνίες με την British Steel και Acerinox. Η Acerinox από την πλευρά της εξέφρασε την επιθυμία να παραταθούν οι διμερείς συμφωνίες της με την British Steel και τους γερμανούς παραγωγούς, ενώ ο βρετανικός όμιλος διατύπωσε την επιθυμία να τροποποιηθούν οι συμφωνίες του με την Acerinox και τους γερμανούς παραγωγούς και να καταρτιστούν νέες με την Avesta,

— μια έκθεση της Eurofer για την εφαρμογή της συμφωνίας και διανομή του ακόλουθου πίνακα προστίμων:

Καταβολές προστίμων για το τέταρτο τρίμηνο του 1986 και το πρώτο τρίμηνο του 1987 — Κατανομή σε εθνικά νομίσματα

	Γαλλικά φράγκα	Πεσέτες	Σουηδικές κορόνες
Acerinox	60 000	—	101 352
ALZ	14 340	104 517	23 415
Avesta	8 155	115 853	—
BSC	12 862	140 694	57 696
IAI	10 482	158 593	20 788
Krupp Stahl	24 958	303 870	52 145
Outokumpu	8 537	103 148	16 694
TEW	13 213	168 921	27 923
Terninoss	12 721	158 594	21 906
Ugine	6 105 (*)	320 100	63 778
Σύνολο	171 380	1 574 290	385 697

Παρατηρήσεις

— Όπως και πριν τα ποσά αυτά δεν περιλαμβάνουν πρόσθετους τόκους επί των εγγυήσεων.

— Τα ποσά στο σουηδικό νόμισμα δεσμεύθηκαν μέχρι 31. 12. 1987.

— Η σημερινή κατανομή θα γίνει σε καθαρά ποσά μεταξύ των γαλλικών, ισπανικών και σουηδικών εταιρειών.

— (*) 6 105 FF = πρόστιμο καταβλητέο από τη Ugine-Gueugnon στη Usinor Châtillon για το τέταρτο τρίμηνο του 1986: ακυρωτέα.

6. Μια ακόμη συνεδρίαση του Z Club έλαβε χώρα στις 3 Νοεμβρίου 1987 στο Düsseldorf με σκοπό τη συζήτηση της εφαρμογής της συμφωνίας κατά το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1987 και τον υπολογισμό των ποσοτήτων για το τρίτο και δεύτερο τρίμηνο του 1988.

7. Οι δύο γερμανοί παραγωγοί (Thyssen και Krupp), η Acerinox και British Steel συμμετείχαν σε διμερείς συμφωνίες που ίσχυαν και κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987 όπως βεβαιώθηκε και με επιστολή της Eurofer προς τα μέλη του Z Club της 17ης Ιουλίου 1987.

8. Κατά το 1988 συνεχίστηκαν οι κανονικές συνεδριάσεις του Z Club. Έτσι, στη συνεδρίαση των Βρυξελλών της 3ης Φεβρουαρίου 1988 τα μέλη του Z Club συζήτησαν τις πλεονάζουσες παραδόσεις κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987.

Η British Steel προσέφυγε στη διαδικασία διαιτησίας για πρόστιμο που επιβλήθηκε για πλεονάζουσες παραδόσεις σε πελάτη «ο οποίος άλλως θα αντιμετώπιζε έλλειψη υλικών και θα ήταν δυνατό, κατά συνέπεια, να *προσφύγει στις Βρυξέλλες*».

9. Στη συνεδρίαση αυτή, καθορίστηκαν οι ποσοστώσεις για το δεύτερο τρίμηνο του 1988 και επιβεβαιώθηκαν οι ανταλλαγές ποσοστώσεων που είχαν υπολογιστεί από τη γραμματεία για το τέταρτο τρίμηνο του 1987. Ο προεδρεύων ενημέρωσε επίσης το Club για το ότι το συνολικό ποσό που είχε συγκεντρωθεί από πρόστιμα αντιστοιχούσε σε 300 000 Ecu.

10. Η Επιτροπή έλαβε γνώση καταγγελιών πελατών κατά το 1987 τόσο από άρθρα στο βρετανικό τύπο όσο και από την πορτογαλική κυβέρνηση η οποία τον Αύγουστο του 1987 υπέβαλε προς την Επιτροπή καταγγελία η οποία με τη σειρά της είχε υποβληθεί στην πορτογαλική γενική διεύθυνση ανταγωνισμού από για ένωση καταναλωτών.

11. Κατά την περίοδο των ερευνών που αναλήφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ από στελέχη της Επιτροπής στις 28 και 29 Απριλίου 1988 στα γραφεία των επτά παραγωγών ΕΚΑΧ, η συμφωνία του 1986 ίσχυε ακόμη.

12. Αφού παρελήφθη απ'όλες τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο τμήμα II σημεία 4 και 5 η ανακοίνωση των αιτιάσεων, τον Οκτώβριο του 1988 ο προεδρεύων του Sendzimir Club απέστειλε επιστολή με ημερομηνία 24 Οκτωβρίου 1988 προς τον αρμόδιο για τον ανταγωνισμό επίτροπο στην οποία αναφέρει:
«Κατ' απαίτηση όλων των εταιρειών που υπέγραψαν τη συμφωνία της 16ης Μαΐου 1986, σας γράφω για να σας πληροφορήσω επίσημα ότι, μετά από τη θέση που έλαβε η Επιτροπή, όπως αυτή εκτίθεται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων για την παραπάνω υπόθεση, τα μέρη προέβησαν σε καταγγελία της συμφωνίας».

Β. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

VII. Άρθρο 65 παράγραφος 1

1. Το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ απαγορεύει όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και εναρμονισμένες πρακτικές που τείνουν άμεσα ή έμμεσα να παρεμποδίζουν, να περιορίζουν ή να νοθεύουν την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς, και ιδιαίτερα:

α) να καθορίζουν ή προσδιορίζουν τις τιμές·

β) να περιορίζουν ή να ελέγχουν την παραγωγή, την τεχνολογική ανάπτυξη ή τις επενδύσεις·

γ) να κατανέμουν τις αγορές, τα προϊόντα, τους πελάτες ή τις πηγές εφοδιασμού.

2. Οι ευρωπαίοι παραγωγοί πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως που αναφέρονται στο μέρος Α τμήμα II σημεία 4 και 5, και συγκεκριμένα οι: Acerinox Sa, ALZ NV, British Steel plc, Krupp Stahl AG, Terni Acciai Speciali, SpA, Thyssen Edelstahlwerke AG, Ugine Aciers de Châtillon et Gueugnon, Outokumpu OY και Avesta AB με βάση τα στοιχεία που αναφέρονται λεπτομερώς στα τμήματα VI έως VII, συνήψαν και εφάρμοσαν συμφωνίες και αποφάσεις και ακολούθησαν εναρμονισμένες πρακτικές που απαγορεύονται από το άρθρο 65 παράγραφος 1. Συγκεκριμένα:

α) όλες οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο μέρος Α τμήμα II σημεία 4 και 5 υπέγραψαν μια συμφωνία το Μάιο του 1986 η οποία ίσχυσε το τέταρτο τρίμηνο του 1987, οι ίδιες επιχειρήσεις παρέτειναν την ισχύ της συμφωνίας μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1989 (η ALZ μόνο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988). Η συμφωνία αυτή, η οποία εφαρμοζόταν κατά το διάστημα από τον Οκτώβριο του 1986 έως τον Απρίλιο του 1988, παρεμπόδιζε, περιόριζε και νόθευε την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς με έλεγχο της παραγωγής, κατανομή των αγορών και των πελατών και με τη δημιουργία βάσεων για εναρμονισμένες πρακτικές στις τιμές·

β) όλες οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο μέρος Α τμήμα II σημεία 4 και 5 άρχισαν να εφαρμόζουν, κατά το διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου 1986 και Απριλίου 1988, εναρμονισμένες πρακτικές όσον αφορά τις τιμές οι οποίες έτειναν να νοθεύσουν την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού.

3. Η συμφωνία του 1986 η οποία κάλυπτε σχεδόν όλους του παραγωγούς πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως που πωλούν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα και η οποία εφαρμοζόνταν τόσο στις ποσοστώσεις παραγωγής όσο και στις τιμές, είχε αναπόφευκτα σημαντικές συνέπειες στις συνθήκες που επικρατούν στην κοινοτική αγορά. Τη συμφωνία του 1986 ακολούθηκε μια σημαντική αύξηση των τιμών στο διάστημα 1986-1988 στην οποία ασφαλώς και συνέβαλε.

4. Πολλές εταιρείες ισχυρίστηκαν κατά διάφορους τρόπους ότι, λόγω της κρίσης στον τομέα του χάλυβα το άρθρο 65 είχε, κατά κάποιο τρόπο, καταστεί ανενεργό έως ότου το επανέφερε η Επιτροπή. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό υπό οποιαδήποτε μορφή. Ουδέποτε στη διάρκεια της κρίσης η Επιτροπή ανέφερε ο,τιδήποτε για να υπονοήσει ότι το άρθρο 65 είχε καταστεί ανενεργό. Αυτό θα ήταν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά όπως εκφράζεται στο άρθρο 4. Το άρθρο 65 αποτελεί μέρος της συνθήκης ΕΚΑΧ και δεν μπορεί να αγνοηθεί ή να καταστεί ανεφάρμοστο, εκτός μόνο από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή επιτρέπει συμφωνίες σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2.

5. Το άρθρο 58, το οποίο προβλέπει ένα σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής, εφόσον υπάρχει περίοδος έκδηλης κρίσης, και το άρθρο 61, το οποίο επιτρέπει στην Επιτροπή να καθορίζει τιμές, δεν αναφέρουν τίποτα που να περιορίζει την εφαρμογή του άρθρου 65, πέραν των ορίων που καθορίζονται άλλωστε από από το σύστημα ποσοστώσεων και τιμών. Μόνο η ίδια η Επιτροπή, προσωρινά και κατ' εξαίρεση, μπορεί να επιτρέψει ή να προτρέψει επίσημα εταιρείες να συνάψουν ειδικές συμφωνίες στον τομέα του χάλυβα, στα πλαίσια ενός καθεστώτος ποσοστώσεων παραγωγής και, προκειμένου να βοηθήσει την επίλυση προβλημάτων που υπάρχουν στη διάρκεια μιας έκδηλης κρίσης. Οι εταιρείες δικαιούνται να συνάψουν συμφωνίες οι οποίες διαφορετικά θα αποτελούσαν παράβαση του άρθρου 65, *μόνο* στο βαθμό που οι εν λόγω συμφωνίες έχουν επιτραπεί ειδικά και ρητά από την Επιτροπή.

6. Οι εξαιρέσεις στους βασικούς κανόνες της συνθήκης πρέπει πάντοτε να ερμηνεύονται συσταλτικά: (βλέπε υπόθεση 154/78 Valsabbia, συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 1980, σ. 907, σημείο 84 και επ.) Δεν υπάρχει καμία νομική ή πραγματική βάση στο επιχείρημα ότι οι ανακοινώσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή προτρέποντας εταιρείες *μονομερώς* να περιορίσουν την παραγωγή τους ή να ανεβάσουν τις τιμές και να αναλάβουν δεσμεύσεις έναντι *της Επιτροπής* σχετικά με τα επίπεδα που θα αποφασιστούν σε σχέση με τους συνήθεις χάλυβες, δικαιολογούν τον ισχυρισμό εκ μέρους των εταιρειών, τα επόμενα χρόνια, ότι, όσον αφορά τους ανοξείδωτους χάλυβες, χρειαζόταν κάποια ενέργεια εκ μέρους της Επιτροπής για να τεθεί εκ νέου σε ενέργεια το άρθρο 65.

7. Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 για περιορισμένες επεμβάσεις ή στο άρθρο 57 για έμμεσους τρόπους δράσεως. Με τα άρθρα αυτά ρυθμίζονται οι εξουσίες της Επιτροπής: δεν δίνουν στις εταιρείες «λευκή κάρτα» να αγνοούν τις σαφείς διατάξεις του άρθρου 65 οι οποίες εφαρμόζονται ειδικά στις συμφωνίες μεταξύ εταιρειών, ούτε επιτρέπει στις εταιρείες να συνεργάζονται μεταξύ τους αγνοώντας την Επιτροπή. Επίσης, το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή μπορεί να επιλέξει, εάν είναι ανάγκη, να δώσει βαρύτητα σε άλλους στόχους εκτός του ανταγωνισμού: αυτό επιτρέπει στην Επιτροπή να εναλλάσσει την έμφαση που δίνει στους διάφορους στόχους της, αλλά δεν επιτρέπει στις εταιρείες να συνάπτουν περιοριστικές συμφωνίες για το λόγο και μόνο ότι ισχυρίζονται ότι προωθούν στόχους στους οποίους η Επιτροπή είχε δώσει βαρύτητα προηγουμένως και σε διαφορετικές περιστάσεις.

8. Εάν υπήρχε οποιαδήποτε αμφιβολία σχετικά μ' αυτό, θα είχε διαλυθεί με την επιστολή της 17ης Ιανουαρίου 1983 στην οποία οι επίτροποι Andriessen και Davignon δήλωναν ότι η Επιτροπή δεν επρόκειτο να ανεχθεί οποιαδήποτε συμφωνία κατά παράβαση του άρθρου 65 (βλέπε τμήμα IV σημείο 3).

9. Η απάντηση που ακολούθησε από τον τότε πρόεδρο της Eurofer στις 8 Φεβρουαρίου 1983 με την οποία εφιστούσε την προσοχή της Επιτροπής σε οποιαδήποτε σχετική παραβίαση, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν θεμιτός ή αποτελεσματικός τρόπος για να μεταβιβαστεί στην Επιτροπή η ευθύνη την οποία εξακολουθούν πάντοτε να έχουν οι εταιρείες να προβαίνουν στις δέουσες ενέργειες, δηλαδή γνωστοποίηση και εν ανάγκη αίτηση για την έγκριση των συμφωνιών τους ώστε να εξασφαλίζεται η εκ μέρους τους τήρηση της σχετικής νομοθεσίας (βλέπε τμήμα IV σημείο 5).

10. Ένα άλλο επιχείρημα κατά της εφαρμογής του άρθρου 65 ήταν ότι δεν υπάρχει «κανονική» λειτουργία του ανταγωνισμού. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Η λέξη «κανονική» στο άρθρο 65 φαίνεται να σημαίνει «ανταγωνισμός μη επηρεαζόμενος από περιοριστικές συμφωνίες». Ακόμη και αν σημαίνει κάτι περισσότερο, εκείνος που θα αποφασίσει πότε μια περιοριστική συμφωνία δικαιολογείται από μη κανονικές συνθήκες, είναι η Επιτροπή και οι εταιρείες δεν πρέπει να συμπεριφέρονται σαν να μην χρειάζεται καθόλου να συμμορφωθούν με το άρθρο 65.

Επίσης, εκείνος που πρέπει να αποφασίσει ποια μέτρα, ενδεχομένως, χρειάζεται να λαμβάνονται κατά καιρούς για να αποκατασταθούν ικανοποιητικές οικονομικές συνθήκες στη βιομηχανία είναι η Επιτροπή και όχι οι εταιρείες. Στο άρθρο 65 δεν υπονοείται σε κανένα σημείο ότι είναι ανεφάρμοστο σε «μη κανονικές» συνθήκες. Εάν γίνει δεκτή οποιαδήποτε τέτοια ερμηνεία, το άρθρο 65 θα καταστεί ανεφάρμοστο ενώ θα μπορούσε να έχει πολύ ουσιαστική σημασία. Το γεγονός ότι, δόθηκαν επιχορηγήσεις σε βιομηχανίες χάλυβα ή ότι υπήρχε ένα καθεστώς ποσοστώσεων για τους συνήθεις χάλυβες, οπωσδήποτε δεν σημαίνει ότι το άρθρο 65 δεν είχε εφαρμογή. Το 1986, η Επιτροπή απομακρυνόταν από τα αυστηρά μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης και βάδιζε σ' ένα περισσότερο φιλελεύθερο καθεστώς. Ως εκ τούτου, ήταν ιδιαίτερα αδικαιολόγητο για τις επιχειρήσεις να προβούν σε συμφωνίες που είχαν αντίθετο στόχο.

11. Προβλήθηκαν τα διάφορα επιχειρήματα σχετικά με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Αλλά, η αρχή του κοινοτικού δικαίου με την οποία προστατεύεται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη δεν μπορεί να εφαρμοστεί, εφόσον:

i) οι ενδιαφερόμενες εταιρείες δεν ακολούθησαν τη μόνη κανονική και ορθή διαδικασία για εταιρείες που ενεργούν καλόπιστα για την προστασία τους από χρηματικές ποινές, και συγκεκριμένα κατάλληλη γνωστοποίηση της συμφωνίας ή αίτηση για την έγκριση αυτής της συμφωνίας,

ii) δεν έγινε καμία δήλωση από οποιονδήποτε στην Επιτροπή ότι οι εν λόγω συμφωνίες ήταν σύμφωνες με το δίκαιο του ανταγωνισμού

και

iii) δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο και δεν έχει αλλάξει καμία πολιτική με ανασταλτικό αποτέλεσμα: οι σχετικοί κανόνες του δικαίου του ανταγωνισμού παρέμειναν αμετάβλητοι και διατυπώθηκαν σαφώς στη συνθήκη με το άρθρο 65, μια διάταξη η οποία ισχύει από το 1953.

12. Ακόμη και αν, όπως ισχυρίζονται οι εταιρείες, ορισμένοι υπάλληλοι της Επιτροπής εγνώριζαν τη συμφωνία, αυτό δεν μπορεί να τη νομιμοποιήσει: κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει μόνο με απόφαση της Επιτροπής που βασίζεται σε μια αίτηση για την παροχή έγκρισης. Οι εταιρείες εξακολούθησαν να είναι υπεύθυνες για τις ενέργειές τους, καθώς και για τη λήψη των κατάλληλων προφυλάξεων ώστε να προστατευτούν από την επιβολή προστίμων, αν υπήρχε τέτοιος κίνδυνος, όπως πράγματι υπήρχε. Σκοπός της απόφασης είναι να αποκλείσει την επανεμφάνιση της αντιανταγωνιστικής αυτής συμπεριφοράς και να καταδείξει σαφώς ότι η Επιτροπή δεν θα ανεχθεί στο μέλλον παρόμοιες πρακτικές. Το επιχείρημα, συνεπώς, ισχύει μόνο για τα θέματα των προστίμων (βλέπε τμήμα Χ κατωτέρω).

13. Οι επιχειρήσεις στις οποίες αναφέρεται η απόφαση αυτή, ισχυρίστηκαν ότι η συμφωνία του 1986 θα πρέπει να θεωρηθεί σαν εκούσιος ή έμμεσος τρόπος δράσης σύμφωνα με το άρθρο 57. Αλλά τα μέτρα βάσει του άρθρου 57 είναι μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Επιτροπή και το άρθρο αυτό δεν αναφέρει συμφωνίες μεταξύ εταιρειών. Υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά ανάμεσα στις συμφωνίες μεταξύ εταιρειών που συνάπτονται μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή και αποσκοπούν, κυρίως, να καταστήσουν περισσότερο αποτελεσματικά τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή και ευκολότερη την εποπτεία τους, αφενός, και αφετέρου, στις συμφωνίες που συνάπτονται με πρωτοβουλία των ίδιων των εταιρειών χωρίς να ζητηθεί η γνώμη της Επιτροπής (η οποία απλώς ενημερώθηκε ανεπίσημα) και οι οποίες αποσκοπούσαν όχι στην ενίσχυση των υπαρχόντων περιορισμών αλλά στη δημιουργία νέων με πρόσθετες οικονομικές συνέπειες. Η συμφωνία του 1986 δεν αποσκοπούσε στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των υπαρχόντων

περιορισμών (γεγονός που θα είχε ελάχιστες οικονομικές συνέπειες), αλλά στην πρόκληση οικονομικών αποτελεσμάτων τα οποία επιθυμούσαν οι εταιρείες.

14. Δεν έγιναν διαβουλεύσεις με την Επιτροπή όσον αφορά τη συμφωνία του 1986 και κανένας υπάλληλος της Επιτροπής δεν συμμετείχε σε οποιαδήποτε από τις συσκέψεις οι οποίες οδήγησαν στη συμφωνία του 1986. Δεν λέχθηκε ποτέ τίποτα από οποιονδήποτε υπάλληλο της Επιτροπής ώστε να συναχθεί ότι η συμφωνία του 1986 μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί μέτρο με την έννοια του άρθρου 58.

IX. Μη εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 2

Βάσει του άρθρου 65 παράγραφος 2, η Επιτροπή επιτρέπει συμφωνίες εξειδίκευσης ή συμφωνίες από κοινού αγοράς ή πωλήσεως ή συμφωνίες οι οποίες είναι απόλυτα ανάλογες ως προς τη φύση τους και τα αποτελέσματά τους, εάν πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις. Στην προκειμένη περίπτωση, οι συμφωνίες και οι εναρμονισμένες πρακτικές που περιγράφονται στην απόφαση αυτή δεν θα μπορούσαν ποτέ να πληρούν τις προϋποθέσεις για χορήγηση της σχετικής άδειας. Δεν εντάσσονται στις κατηγορίες των συμφωνιών οι οποίες μπορεί να επιτραπούν. Αντίθετα, αποσκοπούσαν στην προστασία των εγχώριων αγορών, στην κατανομή των αγορών και τον καθορισμό των τιμών, δραστηριότητες οι οποίες είναι όλες ασυμβίβαστες με τις βασικές αρχές της κοινής αγοράς. Το άρθρο 46 δεν θα μπορούσε να αποτελέσει λόγο μη εφαρμογής του άρθρου 65 παράγραφος 2, επειδή η Επιτροπή κατέστησε σαφές από την αρχή του «σχεδίου Simonet» ότι όλα αυτά τα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης πρέπει να είναι σύμφωνα με τη συνθήκη, και ειδικότερα με τους κανόνες του ανταγωνισμού (βλέπε τμήμα III σημείο 2).

X. Εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 5

1. Σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει πρόστιμα ή χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις που συνάπτουν αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή εφαρμόζουν ή επιχειρούν να εφαρμόσουν μέσω διαιτησίας, ποινικής ρήτρας, εμπορικού αποκλεισμού ή με κάθε άλλο μέσο, μια αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή απόφαση ή επιδίδονται σε πρακτική αντίθετη προς το άρθρο 65 παράγραφος 1.

2. Η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει πρόστιμα ή χρηματικές ποινές μέχρι του διπλασίου του πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών επί των προϊόντων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της αντίθετης προς τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 1 συμφωνίας, αποφάσεως ή πρακτικής· αν όμως αντικείμενο της συμφωνίας, αποφάσεως ή πρακτικής είναι ο περιορισμός της παραγωγής, της τεχνικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων, το ανώτατο αυτό όριο δύναται να αυξηθεί μέχρι 10 % του ετησίου κύκλου εργασιών των εν λόγω επιχειρήσεων, εφόσον πρόκειται για πρόστιμο, και μέχρι 20 % του ημερησίου κύκλου εργασιών εφόσον πρόκειται για χρηματικές ποινές.

3. Οι εταιρείες εγνώριζαν, και τους είχε γίνει σχετική υπόμνηση από την Επιτροπή, τη διάκριση μεταξύ:

i) μονομερών αποφάσεων που λαμβάνονται ελεύθερα, ώστε κάθε εταιρεία να υψώσει τις τιμές ή να μειώσει την παραγωγή που κοινοποιούνται στην Επιτροπή

και

ii) αποφάσεων που ανακοινώνει η μια εταιρεία στην άλλη σε αμοιβαία βάση. Το ότι η Επιτροπή είχε ενθαρρύνει την πρώτη κατηγορία αποφάσεων, δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι οι αποφάσεις της δεύτερης κατηγορίας είναι παράνομες, εκτός εάν κοινοποιηθούν επίσημα και εγκριθούν, ενδεχομένως, από την Επιτροπή.

4. Καμία εταιρεία δεν υπέβαλε ποτέ αίτηση για την έγκριση της συμφωνίας. Μόνο σε μια επίσημη αίτηση θα μπορούσε να δοθεί δικαίωμα για απαλλαγή από τα πρόστιμα. Το γεγονός ότι δεν έγινε καμία τέτοια αίτηση καθιστά σαφές ότι οι εταιρείες δεν ενεργούσαν καλόπιστα.

5. Ακόμη και αν οι εταιρείες είχαν υποβάλει παρόμοια αίτηση, η συμφωνία δεν θα ήταν δυνατό να εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 65 και, συνεπώς, η Επιτροπή θα λάμβανε τώρα την απόφαση αυτή δηλώνοντας ότι η συμφωνία είναι παράνομη. Οι κοινοτικές εταιρείες έχουν πολυετή πείρα σε νομικούς ελέγχους βάσει του κοινοτικού δικαίου και ήταν καλά ενημερωμένες σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού.

6. Οι εταιρείες δεν μπορούν να αποφύγουν τα πρόστιμα ενημερώνοντας ανεπίσημα υπαλλήλους σχετικά με συμφωνίες οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με τους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού.

7. Η συμφωνία αφορούσε πλατέα προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως, για τα οποία δεν υπάρχει κοινοτικό καθεστώς ποσοστώσεων. Ποτέ δεν έχει επιτραπεί συμφωνία του είδους αυτού για τον ανοξείδωτο χάλυβα βάσει κανενός κοινοτικού καθεστώτος. Οι εταιρείες πρέπει να είχαν επίγνωση του γεγονότος αυτού.

8. Το γεγονός ότι η δράση της Κοινότητας έχει περιορίσει τον ανταγωνισμό από ορισμένες πλευρές, δεν επιτρέπει στις εταιρείες να τον περιορίσουν περισσότερο ή από άλλες πλευρές: πράγματι, είναι ιδιαίτερα σημαντικό, υπό τις συνθήκες αυτές, να μην μεταβληθεί η ισορροπία μεταξύ ανταγωνισμού και άλλων παραγόντων, εφόσον έχει αποφασιστεί από τα κοινοτικά όργανα. Τα προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα ψυχρής ελάσεως δεν έχουν υπαχθεί στο κοινοτικό καθεστώς ποσοστώσεων παραγωγής και οι εταιρείες δεν είχαν το δικαίωμα να καθιερώσουν δικό τους καθεστώς μέσω περιοριστικών συμφωνιών.

9. Η συμφωνία δεν είχε καμία σχέση με την αναδιάρθρωση της χαλυβουργίας. Οι συμφωνίες δεν προβλέπουν καμία μείωση του παραγωγικού δυναμικού.

10. Κατά την εξέταση των προστίμων που πρέπει να επιβληθούν, είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ των εταιρειών που είναι εγκατεστημένες εντός της Κοινότητας, των δύο σκανδιναβικών εταιρειών και της ιδιαίτερης θέσης της Acerinox. Όλες οι εταιρείες ενήργησαν εκ προθέσεως ή τουλάχιστον εξ αμελείας και γνώριζαν ότι περιόριζαν τον ανταγωνισμό.

11. Κατά την απόφαση της επιβολής προστίμων, και στην περίπτωση αυτή, του ποσού των εν λόγω προστίμων στις επιχειρήσεις που *είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα* (με βάση, στην περίπτωση της Acerinox, τα σχόλια που γίνονται κατωτέρω), περισσότερο σημαντικά είναι τα ακόλουθα σημεία:

α) οι εταιρείες είχαν συνηθίσει σε ένα κοινοτικό καθεστώς για άλλα προϊόντα χάλυβα, στα πλαίσια του οποίου η Επιτροπή τους είχε ζητήσει να συνάψουν ορισμένες συμφωνίες για τη σταθεροποίηση της προσφοράς των τιμών·

β) οι εταιρείες είχαν ενημερώσει ορισμένους υπαλλήλους της Επιτροπής, χωρίς να έχουν ζητήσει ποτέ την έγκριση της συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ·

γ) τα στοιχεία που είχε στην κατοχή της η Επιτροπή δείχνουν ότι η συμφωνία του 1986 έγινε από τις εταιρείες με δική τους πρωτοβουλία και χωρίς καμία ενθάρρυνση ή κάποιου είδους πίεση από οποιοδήποτε υπάλληλο της Επιτροπής, και δεν είχαν σχέση με οποιαδήποτε μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης που έλαβε η Επιτροπή·

δ) στην απόφαση αυτή, τα πρόστιμα επιβάλλονται μόνο όσον αφορά τη συμφωνία του 1986.

Λόγω των γεγονότων που εκτίθενται ανωτέρω, είναι σαφές ότι δεν θα ήταν σωστό να επιβληθούν, υπό τις συνθήκες αυτές, τα μεγάλα πρόστιμα τα οποία θα αναλογούσαν διαφορετικά. Πράγματι, έχοντας υπόψη τη δυνατότητα παρανόησης σχετικά με τις συνέπειες του άρθρου 65 και το γεγονός ότι κατά καιρούς είχαν εφαρμοστεί σε διάφορες άλλες κατηγορίες προϊόντων χαλυβουργίας μέτρα «έκδηλης κρίσης», κρίνεται ότι, στην εξαιρετική αυτή περίπτωση, τα επιβληθέντα στους κοινοτικούς παραγωγούς πρόστιμα μπορούν να μειωθούν κατά πολύ εν σχέσει με εκείνα που κανονικά θα έπρεπε να επιβληθούν.

12. Σχετικά με τις *σκανδιναβικές εταιρείες Avesta και Outokumpu*, πρέπει να πούμε, πρώτον, ότι με την ανταλλαγή επιστολών δεν κλήθηκαν ούτε εξουσιοδοτήθηκαν να συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε cartels, και δεν απαλλάχθηκαν (μάλιστα δεν θα μπορούσαν νόμιμα να απαλλαγούν) από την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού. Παρόλο που ορισμένες φορές δεν χρειάζεται να επιβληθεί η νομοθεσία περί ανταγωνισμού, όταν ισχύει μια συμφωνία εμπορικής πολιτικής, μόνο επίσημη συμφωνία της Επιτροπής με όσο το δυνατόν σαφέστερους όρους θα μπορούσε να εμποδίσει την Επιτροπή να προβεί στην ενέργεια αυτή, και στην περίπτωση αυτή μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό: ακόμη και το Συμβούλιο δεν μπορεί να αγνοήσει τις διατάξεις της συνθήκης. Η νομοθεσία περί ανταγωνισμού δημιουργεί ατομικά δικαιώματα και η Επιτροπή θα μπορούσε να τα αντιπαρέλθει ή να απαλλάξει τις εταιρείες από το κάθήκον τους να συμορφωθούν σχετικά. Οι συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) καθιστούν σαφές ότι η Επιτροπή δικαιούται να εφαρμόσει το κοινοτικό δίκαιο περί ανταγωνισμού και η ανταλλαγή επιστολών δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί σαν αφαίρεση του δικαιώματος αυτού στις περιπτώσεις, όπως της παρούσας υπόθεσης, που οι επιχειρήσεις των κρατών μελών έκαναν χρήση των κατευθύνσεων της Επιτροπής και των εθνικών αρχών τους δεν έπρεπε να υπερβούν τα όρια αυτών των κατευθύνσεων. Η Avesta και η Outokumpu δεν έλαβαν ποτέ εντολή να υπογράψουν τη συμφωνία του 1986. Εντούτοις, πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα σημεία:

α) η ελευθερία της Avesta και της Outokumpu να πωλούν στην Κοινότητα σε τιμές και ποσότητες που επιθυμούν, είχε σαφώς περιοριστεί με την ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Κοινότητας και της Σουηδίας και Φινλανδίας, αντίστοιχα.

Η Επιτροπή, κατόπιν οδηγιών του Συμβουλίου, είχε ασκήσει πίεση στις σουηδικές και φινλανδικές αρχές, οι οποίες με τη σειρά τους άσκησαν πίεση στις δύο εταιρείες, να περιορίσουν τις εξαγωγές τους προς την Κοινότητα ουσιαστικά στα επίπεδα των προηγουμένων ετών. Για το σκοπό αυτό, η Γενική διεύθυνση εξωτερικών σχέσεων, η οποία ήταν υπεύθυνη για τη διαχείριση της ανταλλαγής επιστολών, ενθάρρυνε έμμεσα τις σκανδιναβικές εταιρείες να συνάψουν ορισμένες διμερείς συμφωνίες με επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες εντός της Κοινότητας.

Από ορισμένες απόψεις, οι εταιρείες αυτές ενήργησαν, συνεπώς, όπως είχαν υποδείξει οι αρχές των χωρών τους. Οι εταιρείες μπορούσαν να έχουν γνωστοποιήσει τη συμφωνία αυτή στην Επιτροπή, πράγμα που θα ήταν συνετό, αν δεν ήσαν σε θέση να έλθουν σε επαφή απευθείας με τη γενική διεύθυνση ανταγωνισμού·

β) η Avesta και Outokumpu ήσαν εταιρείες που λειτουργούσαν αποτελεσματικά το 1986 και στη συνέχεια. Η συμφωνία με την οποία περιορίζεται ο όγκος των εξαγωγών τους ήταν αντίθετες προς τα συμφέροντά τους και δεν θα την είχαν συνάψει παρά μόνο υπό πίεση. Η μη ενημέρωση εκ μέρους τους της γενικής διεύθυνσης ανταγωνισμού ήταν αναμφισβήτητα αντίθετη προς τα συμφέροντά τους·

γ) για τις δύο σκανδιναβικές επιχειρήσεις δεν αποκλείεται να είχαν εσφαλμένη εντύπωση σχετικά με τις συνέπειες του άρθρου 65 σε σχέση με τη συμφωνία του 1986 δεδομένου, ιδίως, ότι ζητούσαν και τους δόθηκαν διαβεβαιώσεις από τους κοινοτικούς εταίρους τους ότι δεν υπήρχαν προβλήματα από την άποψη αυτή.

13. Οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 10 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας δεν καλούν ούτε εξουσιοδοτούν την Acerinox ή οποιαδήποτε άλλη ισπανική εταιρεία να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε cartels, και δεν τις απαλλάσσουν (μάλιστα δεν θα μπορούσαν να τις απαλλάξουν νόμιμα) από την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού. Εντούτοις, θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα σημεία:

α) η ελευθερία της Acerinox να πωλεί στην Κοινότητα τις ποσότητες που επιθυμούσε, ήταν σαφώς περιορισμένη λόγω των πόσοτικών περιορισμών που επιβλήθηκαν στις εξαγωγές στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου (1986—1988). Προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 52 και του πρωτοκόλλου αριθ. 10 της πράξης προσχώρησης, οι ισπανικές αρχές κατένειμαν τις ετήσιες εξαγωγές σε τόνους μεταξύ των διαφόρων ισπανικών παραγωγών κατά τρόπο ώστε να αντιστοιχούν στις κατά παράδοση εμπορικές σχέσεις μεταξύ Ισπανίας και των άλλων κρατών μελών. Ως εκ τούτου, από ορισμένες απόψεις τουλάχιστον, η Acerinox ενεργούσε όπως είχαν υποδείξει οι αρχές της ώστε να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 10 τη πράξης προσχώρησης·

β) η Acerinox ήταν μια εταιρεία που λειτουργούσε αποτελεσματικά το 1986 και επέκτεινε το παραγωγικό της δυναμικό για τα προϊόντα τα οποία αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης. Κατά συνέπεια, η συμφωνία με την οποία περιορίζεται ο όγκος των εξαγωγών της ήταν αντίθετη προς τα συμφέροντά της και δεν θα είχε προβεί σ' αυτήν παρά μόνο υπό πίεση. Η μη ενημέρωση εκ μέρους της γενικής διεύθυνσης ανταγωνισμού, είναι αναμφισβήτητα αντίθετη προς τα συμφέροντά της·

γ) δεν αποκλείεται για την Acerinox να είχε εσφαλμένη εντύπωση για τις συνέπειες του άρθρου 65 σε σχέση με τη συμφωνία του 1986 καθόσον μάλιστα επεδίωξαν και έλαβαν διαβεβαιώσεις από τους κοινοτικούς συνεργάτες τους ότι δεν θα υπάρξουν προβλήματα.

14. Για τους σκοπούς που αναφέρονται στο τμήμα X σημεία 12 και 13, κρίνεται ότι δεν θα πρέπει να επιβληθεί κανένα πρόστιμο στις δύο σκανδιναβικές εταιρείες Avesta και Outokumpu, καθώς και στην ισπανική εταιρεία Acerinox,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι εταιρείες Acerinox SA, ALZ NV, British Steel plc, Krupp Stahl AG, Terni Acciai Speciali SpA, Thyssen Edelstahlwerke Ag, Ugine Aciers de Châtillon et Gueugnon, Outokumpu OY και Avesta AB στη διάρκεια των ετών 1986, 1987 και 1988 (Ιανουάριο έως Απρίλιο), παρέβησαν το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ με τη σύναψη συμφωνίας στις 15 Απριλίου 1986 σχετικά με ποσοστώσεις και τιμές η οποία παρεμπόδιζε, περιόριζε και νόθευε την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά με τον έλεγχο της παραγωγής, την κατανομή των αγορών και των πελατών.

Άρθρο 2

Για τις παραβάσεις που περιγράφονται στο άρθρο 1, επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

— ALZ NV	25 000 Ecu,
— British Steel Plc	50 000 Ecu,
— Krupp Stahl AG	100 000 Ecu,
— Terni Acciai Speciali Spa	100 000 Ecu,
— Thyssen Edelstahlwerke AG	50 000 Ecu,
— Ugine Aciers de Chatillon et Gueugnon	100 000 Ecu.

Άρθρο 3

Τα πρόστιμα που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 2 καταβάλλονται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης αυτής στους ακόλουθους τραπεζικούς λογαριασμούς:

Διεύθυνση	Αριθμός λογαριασμού	
	σε εθνικό νόμισμα	σε Ecu
Γερμανία Dresner Bank AG (BLZ 300 800 00) D-4000 Düsseldorf	2 114 628	2 114 628 00
Βέλγιο Générale de Banque SA B-1000 Brussels	210 0000107 62	210 0000107 62
Γαλλία Société générale Agence Centrale F-75794 Paris Cedex 16	30003-03010-00067030000	30003-03010-00077001001/73
Ιταλία Banca Commerciale Italiana I-20121 Milano Banco di Napoli Filiale di Brescia	961794/02/89 55/10	961294/49/86
Ηνωμένο Βασίλειο Lloyds Bank Uk-London SE1 2HA Barclays Bank Int. Ltd Uk-London SW1X 7LW	50350974	59010501

Μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, καταβάλλονται αυτόματα τόκοι υπερημερίας με επιτόκιο το ποίο χρεώνεται από το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο Νομισματικής Συνεργασίας για τις πράξεις του σε Ecu κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε η παρούσα απόφαση, συν 3,5 ποσοστιαίες μονάδες, δηλαδή 13,75 %.

Εάν η καταβολή γίνει στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η τράπεζα που υποδεικνύεται για την πληρωμή, η τιμή συναλλάγματος θα είναι εκείνη η οποία ισχύει κατά την προηγούμενη ημέρα της πληρωμής.

Άρθρο 4

Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παύουν αμέσως τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, εφόσον δεν το έχουν πράξει ήδη. Για το σκοπό αυτό, οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν θα επαναλάβουν και δεν θα εξακολουθήσουν οποιαδήποτε από τις ενέργειες ή συμπεριφορές που αναφέρονται στο άρθρο 1 και δεν θα λάβουν κανένα μέτρο που έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

α) Acerinox SA,
Dr Fleming 51,
E-28036 Madrid·

β) ALZ NV,
Klein Langerlo,
B-3600 GENK·

γ) British Steel Plc,
9 Albert Embankment,
UK-London SEI 7 SN·

δ) Krupp Stahl AG,
Alleestraße 165,
D-4630 Bochum·

ε) Terni Acciai Speciali Spa,
Viale B. Brin 218,
I-05100 Terni·

στ) Thyssen Edelstahlwerke AG,
Oberschlesienstraße 10,
D-4150 Krefeld·

ζ) Ugine Aciers de Chatillon et Gueugnon,
Immeuble Ile de France,
Cédex 33,
F-92070 Paris-la Défense·

η) Avesta Ab,
Box 1000,
S-77401 Avesta·

θ) Outokumpu OY,
Head Office,
Box 280,
SF-00101 Helsinki.

Σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης, η παρούσα απόφαση είναι τίτλος εκτελεστός.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1990.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος